අංගුත්තර නිකාය

ඡක්ක නිපාතෝ

6.2.1.9. නිබ්බේධික සුත්තං

6.2.1.9. විනිවිද යන ප්‍රඥාව ගැන වදාළ දෙසුම

සාවත්ථිනිදානං .....

සැවැත් නුවර දී ය .....

නිබ්බේධිකපරියායං වෝ භික්ඛවේ ධම්මපරියායං දේසෙස්සාමි. තං සුණාථ, සාධුකං මනසි කරෝථ. භාසිස්සාමීති. ඒවං භන්තේති බෝ තේ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච:

මහණෙනි, ඔබට විනිවිද වැටහෙන නුවණ ඇති කරගැනීමේ ක්‍රමය පිළිබඳ ධර්ම පර්යාය දේශනා කරන්නෙමි. එය අසව්. මැනැවින් මෙනෙහි කරව්. පවසන්නෙමි. ‘එසේය ස්වාමීනී’ යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

කතමෝ ච සෝ භික්ඛවේ නිබ්බේධිකපරියායෝ ධම්මපරියායෝ:

මහණෙනි, ඒ විනිවිද වැටහෙන නුවණ ඇති කරගැනීමේ ක්‍රමය පිළිබඳ ධර්ම පර්යාය කුමක් ද?

කාමා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා, කාමානං නිදානසම්භවෝ වේදිතබ්බෝ, කාමානං වේමත්තතා වේදිතබ්බා, කාමානං විපාකෝ වේදිතබ්බෝ, කාමනිරෝධෝ වේදිතබ්බෝ, කාමනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා.

මහණෙනි, කාමයෝ දත යුත්තාහු ය. කාමයන්ගේ පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. කාමයන්ගේ විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. කාමයන්ගේ විපාකය දත යුත්තේ ය. කාමයන් නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. කාමයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය.

වේදනා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා, වේදනානං නිදානසම්භවෝ වේදිතබ්බෝ, වේදනානං වේමත්තතා වේදිතබ්බා, වේදනානං විපාකෝ වේදිතබ්බෝ, වේදනානිරෝධෝ වේදිතබ්බෝ, වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා.

මහණෙනි, විඳීම් දත යුත්තේ ය. විඳීම්වල පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. විඳීම්වල විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. විඳීම්වල විපාකය දත යුත්තේ ය. විඳීම්වල නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. විඳීම් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය.

සඤ්ඤා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා, සඤ්ඤානං නිදානසම්භවෝ වේදිතබ්බෝ, සඤ්ඤානං වේමත්තතා වේදිතබ්බා, සඤ්ඤානං විපාකෝ වේදිතබ්බෝ, සඤ්ඤානිරෝධෝ වේදිතබ්බෝ, සඤ්ඤානිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා.

මහණෙනි, සංඥා දත යුත්තේ ය. සංඥාවල පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. සංඥාවල විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. සංඥාවල විපාකය දත යුත්තේ ය. සංඥාවල නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. සංඥා නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය.

ආසවා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා, ආසවානං නිදානසම්භවෝ වේදිතබ්බෝ, ආසවානං වේමත්තතා වේදිතබ්බා, ආසවානං විපාකෝ වේදිතබ්බෝ, ආසවනිරෝධෝ වේදිතබ්බෝ, ආසවනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා.

මහණෙනි, ආශ්‍රවයෝ දත යුත්තාහු ය. ආශ්‍රවයන්ගේ පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. ආශ්‍රවයන්ගේ විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. ආශ්‍රවයන්ගේ විපාකය දත යුත්තේ ය. ආශ්‍රවයන්ගේ නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. ආශ්‍රවයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය.

කම්මං භික්ඛවේ වේදිතබ්බං, කම්මානං නිදානසම්භවෝ වේදිතබ්බෝ, කම්මානං වේමත්තතා වේදිතබ්බා, කම්මානං විපාකෝ වේදිතබ්බෝ, කම්මනිරෝධෝ වේදිතබ්බෝ, කම්මනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා.

මහණෙනි, කර්මය දත යුත්තේ ය. කර්මයන්ගේ පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. කර්මයන්ගේ විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. කර්මයන්ගේ විපාකය දත යුත්තේ ය. කර්මයන් නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. කර්මයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය.

දුක්ඛං භික්ඛවේ වේදිතබ්බං, දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවෝ වේදිතබ්බෝ, දුක්ඛස්ස වේමත්තතා වේදිතබ්බා, දුක්ඛස්ස විපාකෝ වේදිතබ්බෝ, දුක්ඛනිරෝධෝ වේදිතබ්බෝ, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බාති.

මහණෙනි, දුක දත යුත්තේ ය. දුකෙහි පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. දුකෙහි විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. දුකෙහි විපාකය දත යුත්තේ ය. දුක නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. දුක නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය.

(1) ''කාමා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා, කාමානං නිදානසම්භවෝ වේදිතබ්බෝ, කාමානං වේමත්තතා වේදිතබ්බා, කාමානං විපාකෝ වේදිතබ්බෝ, කාමනිරෝධෝ වේදිතබ්බෝ, කාමනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා''ති. ඉති බෝ පනේතං වුත්තං. කිඤ්චේතං පටිච්ච වුත්තන්ති.

1. 'මහණෙනි, කාමයෝ දත යුත්තාහු ය. කාමයන්ගේ පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. කාමයන්ගේ විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. කාමයන්ගේ විපාකය දත යුත්තේ ය. කාමයන් නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. කාමයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය.' යනුවෙන් යමක් කියන ලද්දේ නම්, එය කවර කරුණක් අරභයා කියන ලද්දේ ද යත්;

පඤ්චිමේ භික්ඛවේ කාමගුණා: චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ....(පෙ).... ඝානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා....(පෙ).... ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා....(පෙ).... කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා. අපි ච ඛෝ භික්ඛවේ නේතේ කාමා, කාමගුණා නාමේතේ අරියස්ස විනයේ වුච්චන්ති.

මහණෙනි, මේ කාම ගුණයෝ පසකි. ඉෂ්ට වූ, කාන්ත වූ, මනාප වූ, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇතිවෙන, කෙලෙස් ඇතිවෙන, ඇසින් දත යුතු රූපයෝ ය. කනින් දත යුතු ශබ්දයෝ ය ....(පෙ).... නාසයෙන් දත යුතු ගන්ධයෝ ය. ....(පෙ).... දිවෙන් දත යුතු රසයෝ ය. ....(පෙ).... ඉෂ්ට වූ, කාන්ත වූ, මනාප වූ, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇතිවෙන, කෙලෙස් ඇතිවෙන, කයින් දත යුතු ස්පර්ශයෝ ය. මහණෙනි, නමුත් මේවා කාමයෝ නොවෙති. ආර්ය විනයෙහි මේවා කාම ගුණ යැයි කියනු ලැබේ.(ගාථාවකි)

සංකප්පරාගෝ පුරිසස්ස කාමෝ
නේතේ කාමා යානි චිත්‍රානි ලෝකේ
සංකප්පරාගෝ පුරිසස්ස කාමෝ
තිට්ඨන්ති චිත්‍රානි තථේව ලෝකේ
අථෙත්ථ ධීරා විනයන්ති ඡන්දන්'ති

පුරුෂයාගේ කාමය යනු සංකල්ප රාගයකි. ලෝකයෙහි විසිතුරු අරමුණු වෙත් ද, ඒවා කාමයෝ නොවෙති. පුරුෂයාගේ කාමය යනු සිතුවිලිවල හටගන්නා රාගය යි. ලෝකයෙහි විසිතුරු අරමුණු ඒ අයුරින් ම තිබෙයි. එහෙත් නුවණින් එඩිතර වූවෝ ඒ කෙරෙහි ඇති ආශාව දුරලති.

කතමෝ ච භික්ඛවේ කාමානං නිදානසම්භවෝ: ඵස්සෝ භික්ඛවේ කාමානං නිදානසම්භවෝ.

මහණෙනි, කාමයන්ගේ පසුබිම හටගැනීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ආධ්‍යාත්ම ආයතනය ත්, බාහිර ආයතනය ත්, විඤ්ඤාණය ත් එකට එකතු වීම නම් වූ ස්පර්ශය කාමයන්ගේ පසුබිමෙහි සම්භවය යි.

කතමා ච භික්ඛවේ කාමානං වේමත්තතා: අඤ්ඤෝ භික්ඛවේ කාමෝ රූපේසු, අඤ්ඤෝ කාමෝ සද්දේසු, අඤ්ඤෝ කාමෝ ගන්ධේසු, අඤ්ඤෝ කාමෝ රසේසු, අඤ්ඤෝ කාමෝ ඵොට්ඨබ්බේසු. අයං වුච්චති භික්ඛවේ කාමානං වේමත්තතා.

මහණෙනි, කාමයන්ගේ විවිධත්වය යනු කුමක් ද? මහණෙනි, රූපයන් පිළිබඳ කාමය අනෙකකි. ශබ්දයන් පිළිබඳ කාමය අනෙකකි. ගන්ධයන් පිළිබඳ කාමය අනෙකකි. රසයන් පිළිබඳ කාමය අනෙකකි. ස්පර්ශයන් පිළිබඳ කාමය අනෙකකි. මහණෙනි, මෙය කාමයන්ගේ විවිධත්වය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ කාමානං විපාකෝ: යං ඛෝ භික්ඛවේ කාමයමානෝ තජ්ජං තජ්ජං අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තේති පුඤ්ඤභාගියං වා අපුඤ්ඤභාගියං වා, අයං වුච්චති භික්ඛවේ කාමානං විපාකෝ.

මහණෙනි, කාමයන්ගේ විපාක යනු කුමක් ද? මහණෙනි, යමක් කැමති වන්නේ නම්, පිනෙහි විපාක වශයෙන් හෝ පවෙහි විපාක වශයෙන් හෝ ඒ ඒ ආත්මභාවය උපදවයි නම්, මහණෙනි, මෙය කාමයන්ගේ විපාකය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ කාමනිරෝධෝ: ඵස්සනිරෝධෝ භික්ඛවේ කාමනිරෝධෝ.

මහණෙනි, කාමයන්ගේ නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් කාමයන් නිරුද්ධ වෙයි.

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ කාමනිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම කාමයන් නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාවයි. එනම් නිවැරදි දෘෂ්ටිය ය, නිවැරදි සංකල්පනා ය, නිවැරදි වචන භාවිතය ය, නිවැරදි කායික ක්‍රියාවන් ය, නිවැරදි ජීවිකාව ය, නිවැරදි උත්සාහය ය, නිවැරදි සිහිය ය, නිවැරදි සමාධිය ය.

යතෝ ච ඛෝ භික්ඛවේ අරියසාවකෝ ඒවං කාමේ පජානාති, ඒවං කාමානං නිදානසම්භවං පජානාති, ඒවං කාමානං වේමත්තතං පජානාති, ඒවං කාමානං විපාකං පජානාති, ඒවං කාමානං නිරෝධං පජානාති, ඒවං කාමානං නිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, සෝ ඉමං නිබ්බේධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති කාමනිරෝධං.

මහණෙනි, යම් කලක ආර්ය ශ්‍රාවක තෙමේ මෙසේ කාමයන් දනියි ද, මෙසේ කාමයන්ගේ පසුබිමෙහි සම්භවය දනියි ද, මෙසේ කාමයන්ගේ විවිධත්වය දනියි ද, මෙසේ කාමයන්ගේ විපාකය දනියි ද, මෙසේ කාමයන්ගේ නිරෝධය දනියි ද, මෙසේ කාමයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දනියි ද, හේ විනිවිද වැටහෙන නුවණින් යුතුව කාමයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ බඹසර දන්නේ ය.

“කාමා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා ....(පෙ).... කාමනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමේතං පටිච්ච වුත්තං.

මහණෙනි, කාමයෝ දත යුත්තාහු ය ....(පෙ).... කාම නිරෝධ ගාමිනී ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය යනුවෙන් යම් කරුණක් පවසන ලද්දේ ද, එය මේ සඳහා කියන ලද්දේ ය.

(2) “වේදනා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා ....(පෙ).... වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං, කිඤ්චේතං පටිච්ච වුත්තං.

2. ‘මහණෙනි, විඳීම් දත යුත්තේ ය. විඳීම්වල පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. විඳීම්වල විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. විඳීම්වල විපාකය දත යුත්තේ ය. විඳීම්වල නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. විඳීම් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය’ යනුවෙන් යමක් කියන ලද්දේ නම්, එය කවර කරුණක් අරභයා කියන ලද්දේ ද යත්;

තිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා, සුඛා වේදනා, දුක්ඛා වේදනා, අදුක්ඛමසුඛා වේදනා.

මහණෙනි, මේ විඳීම් තුනකි. එනම් සැප විඳීම් ය. දුක් විඳීම් ය. දුක් සැප රහිත විඳීම් ය.

කතමෝ ච භික්ඛවේ වේදනානං නිදානසම්භවෝ: ඵස්සෝ භික්ඛවේ වේදනානං නිදානසම්භවෝ.

මහණෙනි, විඳීම්වල පසුබිම හටගැනීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ආධ්‍යාත්ම ආයතනය ත්, බාහිර ආයතනය ත්, විඤ්ඤාණය ත් එකට එකතු වීම නම් වූ ස්පර්ශය විඳීම්වල පසුබිමෙහි සම්භවය යි.

කතමා ච භික්ඛවේ වේදනානං වේමත්තතා: අත්ථි භික්ඛවේ සාමිසා සුඛා වේදනා, අත්ථි නිරාමිසා සුඛා වේදනා, අත්ථි සාමිසා දුක්ඛා වේදනා, අත්ථි නිරාමිසා දුක්ඛා වේදනා, අත්ථි සාමිසා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, අත්ථි නිරාමිසා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. අයං වුච්චති භික්ඛවේ වේදනානං වේමත්තතා.

මහණෙනි, විඳීම්වල විවිධත්වය යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ආමිස සහිත වූ සැප විඳීමක් ඇත්තේ ය. නිරාමිස වූ සැප විඳීමක් ඇත්තේ ය. ආමිස සහිත වූ දුක් විඳීමක් ඇත්තේ ය. නිරාමිස වූ දුක් විඳීමක් ඇත්තේ ය. ආමිස සහිත වූ දුක් සැප රහිත විඳීමක් ඇත්තේ ය. නිරාමිස වූ දුක් සැප රහිත විඳීමක් ඇත්තේ ය. මහණෙනි, මෙය විඳීම්වල විවිධත්වය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ වේදනානං විපාකෝ: යං ඛෝ භික්ඛවේ වේදියමානෝ තජ්ජං තජ්ජං අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තේති පුඤ්ඤභාගියං වා අපුඤ්ඤභාගියං වා, අයං වුච්චති භික්ඛවේ වේදනානං විපාකෝ.

මහණෙනි, විඳීම්වල විපාක යනු කුමක් ද? මහණෙනි, යමක් විඳින්නේ නම්, පිනෙහි විපාක වශයෙන් හෝ පවෙහි විපාක වශයෙන් හෝ ඒ ඒ ආත්මභාවය උපදවයි නම්, මහණෙනි, මෙය විඳීම්වල විපාකය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ වේදනානිරෝධෝ: ඵස්සනිරෝධෝ භික්ඛවේ වේදනානිරෝධෝ.

මහණෙනි, විඳීම්වල නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් විඳීම් නිරුද්ධ වෙයි.

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි ....(පෙ).... සම්මාසමාධි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම විඳීම් නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාවයි. එනම් නිවැරදි දෘෂ්ටිය ය, ...(පෙ).... නිවැරදි සමාධිය ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ අරියසාවකෝ ඒවං වේදනං පජානාති, ඒවං වේදනානං නිදානසම්භවං පජානාති, ඒවං වේදනානං වේමත්තතං පජානාති, ඒවං වේදනානං විපාකං පජානාති, ඒවං වේදනානං නිරෝධං පජානාති, ඒවං වේදනානිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, සෝ ඉමං නිබ්බේධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති වේදනානිරෝධං.

මහණෙනි, යම් කලක ආර්ය ශ්‍රාවක තෙමේ මෙසේ විඳීම් දනියි ද, මෙසේ විඳීම්වල පසුබිම්මෙහි සම්භවය දනියි ද, මෙසේ විඳීම්වල විවිධත්වය දනියි ද, මෙසේ විඳීම්වල විපාක දනියි ද, මෙසේ විඳීම්වල නිරෝධය දනියි ද, මෙසේ විඳීම් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දනියි ද, හේ විනිවිද වැටහෙන නුවණින් යුතුව විඳීම් නිරුද්ධ වන්නා වූ බඹසර දන්නේ ය.

“වේදනා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා ....(පෙ).... වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමේතං පටිච්ච වුත්තං.

මහණෙනි, විඳීම් දත යුත්තේ ය ....(පෙ).... විඳීම් නිරෝධ ගාමිනී ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය යනුවෙන් යම් කරුණක් පවසන ලද්දේ ද, එය මේ සඳහා කියන ලද්දේ ය.

(3) “සඤ්ඤා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා ....(පෙ).... සඤ්ඤානිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති බෝ පනේතං වුත්තං, කිඤ්චේතං පටිච්ච වුත්තං:

3. ‘මහණෙනි, සංඥා දත යුත්තේ ය. සංඥාවල පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. සංඥාවල විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. සංඥාවල විපාකය දත යුත්තේ ය. සංඥාවල නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. සංඥා නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය. යනුවෙන් යමක් කියන ලද්දේ නම්, එය කවර කරුණක් අරභයා කියන ලද්දේ ද යත්;

ඡයිමා භික්ඛවේ සඤ්ඤා: රූපසඤ්ඤා සද්දසඤ්ඤා ගන්ධසඤ්ඤා රසසඤ්ඤා ඵොට්ඨබ්බසඤ්ඤා ධම්මසඤ්ඤා.

මහණෙනි, මේ සංඥා සයකි. එනම් රූප සංඥාව ය. ශබ්ද සංඥාව ය. ගන්ධ සංඥාව ය. රස සංඥාව ය. ස්පර්ශ සංඥාව ය. අරමුණු සංඥාව ය.

කතමෝ ච භික්ඛවේ සඤ්ඤානං නිදානසම්භවෝ: ඵස්සෝ භික්ඛවේ සඤ්ඤානං නිදානසම්භවෝ.

මහණෙනි, සංඥාවල පසුබිම හටගැනීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ආධ්‍යාත්ම ආයතනය ත්, බාහිර ආයතනය ත්, විඤ්ඤාණය ත් එකට එකතු වීම නම් වූ ස්පර්ශය සංඥාවල පසුබිම්මෙහි සම්භවය යි.

කතමා ච භික්ඛවේ සඤ්ඤානං වේමත්තතා: අඤ්ඤා භික්ඛවේ සඤ්ඤා රූපේසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා සද්දේසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා ගන්ධේසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා රසේසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා ඵොට්ඨබ්බේසු, අඤ්ඤා සඤ්ඤා ධම්මේසු. අයං වුච්චති භික්ඛවේ සඤ්ඤානං වේමත්තතා.

මහණෙනි, සංඥාවල විවිධත්වය යනු කුමක් ද? මහණෙනි, රූපයන් පිළිබඳ සංඥාව අනෙකකි. ශබ්දයන් පිළිබඳ සංඥාව අනෙකකි. ගන්ධයන් පිළිබඳ සංඥාව අනෙකකි. රසයන් පිළිබඳ සංඥාව අනෙකකි. ස්පර්ශයන් පිළිබඳ සංඥාව අනෙකකි. අරමුණු පිළිබඳ සංඥාව අනෙකකි. මහණෙනි, මෙය සංඥාවන්ගේ විවිධත්වය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ සඤ්ඤානං විපාකෝ: වෝහාරවේපක්කාහං භික්ඛවේ සඤ්ඤං වදාමි. යථා යථා නං සඤ්ජානාති, තථා තථා වෝහරති, ඒවං සඤ්ඤී අහෝසින්ති. අයං වුච්චති භික්ඛවේ සඤ්ඤානං විපාකෝ.

මහණෙනි, සංඥාවල විපාක යනු කුමක් ද? මහණෙනි, මම සංඥාව ව්‍යවහාරය විපාක කොට ඇත්තේ යැයි කියමි. යම් යම් අයුරකින් හඳුනාගනියි ද, ‘මෙබඳු වූ සංඥාවක් ඇති ව සිටියෙමි’ යි ඒ ඒ අයුරින් ව්‍යවහාර කරයි. මහණෙනි, මෙය සංඥාවන්ගේ විපාකය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ සඤ්ඤානිරෝධෝ: ඵස්සනිරෝධෝ භික්ඛවේ සඤ්ඤානිරෝධෝ.

මහණෙනි, සංඥාවල නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් සංඥා නිරුද්ධ වෙයි.

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ සඤ්ඤානිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි ....(පෙ).... සම්මාසමාධි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම සංඥා නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාවයි. එනම් නිවැරදි දෘෂ්ටිය ය, ...(පෙ).... නිවැරදි සමාධිය ය.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ අරියසාවකෝ ඒවං සඤ්ඤං පජානාති, ඒවං සඤ්ඤානං නිදානසම්භවං පජානාති, ඒවං සඤ්ඤානං වේමත්තතං පජානාති, ඒවං සඤ්ඤානං විපාකං පජානාති, ඒවං සඤ්ඤානිරෝධං පජානාති, ඒවං සඤ්ඤානිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, සෝ ඉමං නිබ්බේධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති සඤ්ඤානිරෝධං.

මහණෙනි, යම් කලක ආර්ය ශ්‍රාවක තෙමේ මෙසේ සංඥා දනියි ද, මෙසේ සංඥාවල පසුබිමෙහි සම්භවය දනියි ද, මෙසේ සංඥාවල විවිධත්වය දනියි ද, මෙසේ සංඥාවල විපාකය දනියි ද, මෙසේ සංඥාවල නිරෝධය දනියි ද, මෙසේ සංඥා නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දනියි ද, හේ විනිවිද වැටහෙන නුවණින් යුතුව සංඥා නිරුද්ධ වන්නා වූ බඹසර දන්නේ ය.

“සඤ්ඤා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා ....(පෙ).... සඤ්ඤානිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමේතං පටිච්ච වුත්තං.

මහණෙනි, සංඥා දත යුත්තේ ය ....(පෙ).... සංඥා නිරෝධ ගාමිනී ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය යනුවෙන් යම් කරුණක් පවසන ලද්දේ ද, එය මේ සඳහා කියන ලද්දේ ය.

(4) “ආසවා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා ....(පෙ).... ආසවනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං, කිඤ්චේතං පටිච්ච වුත්තං:

4. ‘මහණෙනි, ආශ්‍රවයෝ දත යුත්තාහු ය. ආශ්‍රවයන්ගේ පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. ආශ්‍රවයන්ගේ විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. ආශ්‍රවයන්ගේ විපාකය දත යුත්තේ ය. ආශ්‍රවයන්ගේ නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. ආශ්‍රවයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය’ යනුවෙන් යමක් කියන ලද්දේ නම්, එය කවර කරුණක් අරභයා කියන ලද්දේ ද යත්;

තයෝ මේ භික්ඛවේ ආසවා: කාමාසවෝ භවාසවෝ අවිජ්ජාසවෝ.

මහණෙනි, මේ ආශ්‍රවයෝ තුනකි. එනම් කාම ආශ්‍රව ය. භව ආශ්‍රව ය. අවිද්‍යා ආශ්‍රව ය.

කතමෝ ච භික්ඛවේ ආසවානං නිදානසම්භවෝ: අවිජ්ජා භික්ඛවේ ආසවානං නිදානසම්භවෝ.

මහණෙනි, ආශ්‍රවයන්ගේ පසුබිම හටගැනීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, අවිද්‍යාව ආශ්‍රවයන්ගේ පසුබිමෙහි සම්භවය යි.

කතමා ච භික්ඛවේ ආසවානං වේමත්තතා: අත්ථි භික්ඛවේ ආසවා නිරයගාමිනියා, අත්ථි භික්ඛවේ ආසවා තිරච්ඡානයෝනිගාමිනියා, අත්ථි භික්ඛවේ ආසවා පෙත්තිවිසයගාමිනියා, අත්ථි භික්ඛවේ ආසවා මනුස්සලෝකගාමිනියා, අත්ථි භික්ඛවේ ආසවා දේවලෝකගාමිනියා. අයං වුච්චති භික්ඛවේ ආසවානං වේමත්තතා.

මහණෙනි, ආශ්‍රවයන්ගේ විවිධත්වය යනු කුමක් ද? මහණෙනි, නිරය කරා රැගෙන යන ආශ්‍රවයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, තිරිසන් යෝනිය කරා රැගෙන යන ආශ්‍රවයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, ප්‍රේත විෂය කරා රැගෙන යන ආශ්‍රවයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, මිනිස් ලොව කරා රැගෙන යන ආශ්‍රවයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, දෙව්ලොව කරා රැගෙන යන ආශ්‍රවයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, මෙය ආශ්‍රවයන්ගේ විවිධත්වය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ ආසවානං විපාකෝ: යං ඛෝ භික්ඛවේ අවිජ්ජාගතෝ තජ්ජං තජ්ජං අත්තභාවං අභිනිබ්බත්තේති පුඤ්ඤභාගියං වා අපුඤ්ඤභාගියං වා, අයං වුච්චති භික්ඛවේ ආසවානං විපාකෝ.

මහණෙනි, ආශ්‍රවයන්ගේ විපාක යනු කුමක් ද? මහණෙනි, යම් හෙයකින් අවිද්‍යාව තුළ සිටින සත්වයා පිනෙහි විපාක වශයෙන් හෝ පවෙහි විපාක වශයෙන් හෝ ඒ ඒ ආත්මභාවය උපදවයි නම්, මහණෙනි, මෙය ආශ්‍රවයන්ගේ විපාකය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ ආසවනිරෝධෝ: අවිජ්ජානිරෝධෝ භික්ඛවේ ආසවනිරෝධෝ.

මහණෙනි, ආශ්‍රවයන්ගේ නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, අවිද්‍යාව නිරුද්ධ වීමෙන් ආශ්‍රව නිරුද්ධ වෙයි.

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ආසවනිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි ....(පෙ).... සම්මාසමාධි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ආශ්‍රව නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාවයි. එනම් නිවැරදි දෘෂ්ටිය ය, ...(පෙ).... නිවැරදි සමාධිය ය.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ අරියසාවකෝ ඒවං ආසවේ පජානාති, ඒවං ආසවානං නිදානසම්භවං පජානාති, ඒවං ආසවානං වේමත්තතං පජානාති, ඒවං ආසවානං විපාකං පජානාති, ඒවං ආසවානං නිරෝධං පජානාති, ඒවං ආසවානං නිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, සෝ ඉමං නිබ්බේධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති ආසවනිරෝධං.

මහණෙනි, යම් කලක ආර්ය ශ්‍රාවක තෙමේ මෙසේ ආශ්‍රව දනියි ද, මෙසේ ආශ්‍රවයන්ගේ පසුබිමෙහි සම්භවය දනියි ද, මෙසේ ආශ්‍රවයන්ගේ විවිධත්වය දනියි ද, මෙසේ ආශ්‍රවයන්ගේ විපාක දනියි ද, මෙසේ ආශ්‍රවයන්ගේ නිරෝධය දනියි ද, මෙසේ ආශ්‍රවයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දනියි ද, හේ විනිවිද වැටහෙන නුවණින් යුතුව ආශ්‍රව නිරුද්ධ වන්නා වූ බඹසර දන්නේ ය.

“ආසවා භික්ඛවේ වේදිතබ්බා ....(පෙ).... ආසවනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමේතං පටිච්ච වුත්තං.

මහණෙනි, ආශ්‍රව දත යුත්තේ ය ....(පෙ).... ආශ්‍රව නිරෝධ ගාමිනී ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය යනුවෙන් යම් කරුණක් පවසන ලද්දේ ද, එය මේ සඳහා කියන ලද්දේ ය.

(5) “කම්මං භික්ඛවේ වේදිතබ්බං ....(පෙ).... කම්මනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං, කිඤ්චේතං පටිච්ච වුත්තං:

5. ‘මහණෙනි, කර්මය දත යුත්තේ ය. කර්මයන්ගේ පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. කර්මයන්ගේ විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. කර්මයන්ගේ විපාකය දත යුත්තේ ය. කර්මයන් නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. කර්මයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය’ යනුවෙන් යමක් කියන ලද්දේ නම්, එය කවර කරුණක් අරභයා කියන ලද්දේ ද යත්;

චේතනාහං භික්ඛවේ කම්මං වදාමි, චේතයිත්වා කම්මං කරෝති කායේන වාචාය මනසා.

මහණෙනි, මම චේතනාව කර්මය යැයි කියමි. චේතනා පහළ කොට කයෙන් වචනයෙන් මනසින් කර්ම කරයි.

කතමෝ ච භික්ඛවේ කම්මානං නිදානසම්භවෝ: ඵස්සෝ භික්ඛවේ කම්මානං නිදානසම්භවෝ.

මහණෙනි, කර්මයන්ගේ පසුබිම හටගැනීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ස්පර්ශය කර්මයන්ගේ පසුබිමෙහි සම්භවය යි.

කතමා ච භික්ඛවේ කම්මානං වේමත්තතා: අත්ථි භික්ඛවේ කම්මං නිරයවේදනීයං, අත්ථි කම්මං තිරච්ඡානයෝනිවේදනීයං, අත්ථි කම්මං පෙත්තිවිසයවේදනීයං, අත්ථි කම්මං මනුස්සලෝකවේදනීයං, අත්ථි කම්මං දේවලෝකවේදනීයං. අයං වුච්චති භික්ඛවේ කම්මානං වේමත්තතා.

මහණෙනි, කර්මයේ විවිධත්වය යනු කුමක් ද? මහණෙනි, නිරයේ ගොස් වින්ද යුතු කර්මයක් ඇත්තේ ය. මහණෙනි, තිරිසන් යෝනියේ දී වින්ද යුතු කර්මයක් ඇත්තේ ය. මහණෙනි, ප්‍රේත විෂයේදී වින්ද යුතු කර්මයක් ඇත්තේ ය. මහණෙනි, මිනිස් ලොවෙහි වින්ද යුතු කර්මයක් ඇත්තේ ය. මහණෙනි, දෙව්ලොවෙහි වින්ද යුතු කර්මයක් ඇත්තේ ය. මහණෙනි, මෙය කර්මයේ විවිධත්වය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ කම්මානං විපාකෝ: තිවිධාහං භික්ඛවේ කම්මානං විපාකං වදාමි: දිට්ඨේ වා ධම්මේ, උපපජ්ජේ වා, අපරේ වා පරියායේ. අයං වුච්චති භික්ඛවේ කම්මානං විපාකෝ.

මහණෙනි, කර්මයන්ගේ විපාක යනු කුමක් ද? මහණෙනි, මම කර්මයන්ගේ විපාක තුන් වැදෑරුම් කොට කියමි. මෙලොවෙහි හෝ විපාක දෙයි. ඊළඟ උපත ලබන ආත්මයෙහි හෝ විපාක දෙයි. කවර හෝ උපත ලබන තැනක දී විපාක දෙයි. මහණෙනි, මෙය කර්මයන්ගේ විපාකය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ කම්මනිරෝධෝ: ඵස්සනිරෝධෝ භික්ඛවේ කම්මනිරෝධෝ.

මහණෙනි, කර්මයන්ගේ නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් කර්ම නිරුද්ධ වෙයි.

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ කම්මනිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි ....(පෙ).... සම්මාසමාධි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම කර්ම නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාවයි. එනම් නිවැරදි දෘෂ්ටිය ය, ...(පෙ).... නිවැරදි සමාධිය ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ අරියසාවකෝ ඒවං කම්මං පජානාති, ඒවං කම්මානං නිදානසම්භවං පජානාති, ඒවං කම්මානං වේමත්තතං පජානාති, ඒවං කම්මානං විපාකං පජානාති, ඒවං කම්මනිරෝධං පජානාති, ඒවං කම්මනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති. සෝ ඉමං නිබ්බේධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති කම්මනිරෝධං.

මහණෙනි, යම් කලක ආර්ය ශ්‍රාවක තෙමේ මෙසේ කර්මය දනියි ද, මෙසේ කර්මයන්ගේ පසුබිමෙහි සම්භවය දනියි ද, මෙසේ කර්මයන්ගේ විවිධත්වය දනියි ද, මෙසේ කර්මයන්ගේ විපාක දනියි ද, මෙසේ කර්මයන්ගේ නිරෝධය දනියි ද, මෙසේ කර්මයන් නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දනියි ද, හේ විනිවිද වැටහෙන නුවණින් යුතුව කර්ම නිරුද්ධ වන්නා වූ බඹසර දන්නේ ය.

“කම්මං භික්ඛවේ වේදිතබ්බං ....(පෙ).... කම්මනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමේතං පටිච්ච වුත්තං.

මහණෙනි, කර්ම දත යුත්තේ ය ....(පෙ).... කර්ම නිරෝධ ගාමිනී ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය යනුවෙන් යම් කරුණක් පවසන ලද්දේ ද, එය මේ සඳහා කියන ලද්දේ ය.

(6) “දුක්ඛං භික්ඛවේ වේදිතබ්බං, දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවෝ වේදිතබ්බෝ, දුක්ඛස්ස වේමත්තතා වේදිතබ්බා, දුක්ඛස්ස විපාකෝ වේදිතබ්බෝ, දුක්ඛස්ස නිරෝධෝ වේදිතබ්බෝ, දුක්ඛස්ස නිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං, කිඤ්චේතං පටිච්ච වුත්තං:

6. ‘මහණෙනි, දුක දත යුත්තේ ය. දුකෙහි පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. දුකෙහි විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. දුකෙහි විපාකය දත යුත්තේ ය. දුක නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. දුක නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය’ යනුවෙන් යමක් කියන ලද්දේ නම්, එය කවර කරුණක් අරභයා කියන ලද්දේ ද යත්;

ජාතිපි දුක්ඛා, ජරාපි දුක්ඛා, ව්‍යාධිපි දුක්ඛෝ, මරණම්පි දුක්ඛං, සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසාපි දුක්ඛා, යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛං, සංඛිත්තේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

මහණෙනි, ඉපදීම ත් දුකකි. මහළු වීම ත් දුකකි. රෝගී වීම ත් දුකකි. මරණය ත් දුකකි. ශෝක වැළපුම්, කායික දුක්, මානසික දුක්, සුසුම් හෙළීම් ද දුකකි. කැමති වන්නා වූ යමක් නොලැබෙයි ද එය ත් දුකකි. සියල්ල හකුළුවා පැවසුව හොත් පංච උපාදානස්කන්ධයෝ ම දුකකි.

කතමෝ ච භික්ඛවේ දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවෝ: තණ්හා භික්ඛවේ දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවෝ:

මහණෙනි, දුකෙහි පසුබිම හටගැනීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, තෘෂ්ණාව දුකෙහි පසුබිමෙහි සම්භවය යි.

කතමා ච භික්ඛවේ දුක්ඛස්ස වේමත්තතා: අත්ථි භික්ඛවේ දුක්ඛං අධිමත්තං, අත්ථි පරිත්තං, අත්ථි දන්ධවිරාගී, අත්ථි ඛිප්පවිරාගී. අයං වුච්චති භික්ඛවේ දුක්ඛස්ස වේමත්තතා.

මහණෙනි, දුකෙහි විවිධත්වය යනු කුමක් ද? මහණෙනි, ඉතා දැඩි වූ දුක් ඇත්තේ ය. ස්වල්ප වූ දුක් ඇත්තේ ය. ඇල්ම දුරු කිරීමට දුෂ්කර වූ දුක් ඇත්තේ ය. වහා ඇල්ම දුරු කරගත හැකි දුක් ඇත්තේ ය. මහණෙනි, මෙය දුකෙහි විවිධත්වය යැයි කියනු ලැබේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ දුක්ඛස්ස විපාකෝ: ඉධ භික්ඛවේ ඒකච්චෝ යේන දුක්ඛේන අභිභූතෝ පරියාදින්නචිත්තෝ සෝචති, කිලමති, පරිදේවති, උරත්තාළිං කන්දති, සම්මෝහං ආපජ්ජති. යේන වා පන දුක්ඛේන අභිභූතෝ පරියාදින්නචිත්තෝ බහිද්ධා පරියෙට්ඨිං ආපජ්ජති “කෝ ඒකපදං දිපදං පජානාති ඉමස්ස දුක්ඛස්ස නිරෝධායා”ති. සම්මෝහවේපක්කං වාහං භික්ඛවේ දුක්ඛං වදාමි පරියෙට්ඨිවේපක්කං වා.

මහණෙනි, දුකෙහි විපාක යනු කුමක් ද? මහණෙනි, මෙහිලා ඇතමෙක් දුකෙන් පීඩිත වූයේ, දුක වැළඳ ගත් සිත් ඇත්තේ ශෝක කරයි. ක්ලාන්ත වෙයි. වැළපෙයි. ළයෙහි අත් පැහැර හඬා වැටෙයි. සිහි මුලාවට පැමිණෙයි. යම් දුකකින් දැඩි සේ පීඩිත ව වැළඳ ගත් සිත් ඇති ව බාහිර පිහිටක් සොයා යයි. මේ දුක් නැතිවීම පිණිස කවරෙක් නම්

එක් පදයක් හෝ දෙපදයක් හෝ දන්නේ ද කියා. මහණෙනි, මම දුක යනු සිහි මුළා වීම විපාක කොට ඇති, එයින් මිදීමක් සෙවීම විපාක කොට ඇති දෙයක් යැයි කියමි.

කතමෝ ච භික්ඛවේ දුක්ඛනිරෝධෝ: තණ්හානිරෝධෝ භික්ඛවේ දුක්ඛනිරෝධෝ.

මහණෙනි, දුකෙහි නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? මහණෙනි, තෘෂ්ණාව නිරුද්ධ වීමෙන් දුක නිරුද්ධ වෙයි.

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි ....(පෙ).... සම්මාසමාධි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම දුක නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාවයි. එනම් නිවැරදි දෘෂ්ටිය ය, ...(පෙ).... නිවැරදි සමාධිය ය.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ අරියසාවකෝ ඒවං දුක්ඛං පජානාති, ඒවං දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවං පජානාති, ඒවං දුක්ඛස්ස වේමත්තතං පජානාති, ඒවං දුක්ඛස්ස විපාකං පජානාති, ඒවං දුක්ඛනිරෝධං පජානාති, ඒවං දුක්ඛනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, සෝ ඉමං නිබ්බේධිකං බ්‍රහ්මචරියං පජානාති දුක්ඛනිරෝධං.

මහණෙනි, යම් කලක ආර්ය ශ්‍රාවක තෙමේ මෙසේ දුක දනියි ද, මෙසේ දුකෙහි පසුබිමෙහි සම්භවය දනියි ද, මෙසේ දුකෙහි විවිධත්වය දනියි ද, මෙසේ දුකෙහි විපාක දනියි ද, මෙසේ දුකෙහි නිරෝධය දනියි ද, මෙසේ දුක නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දනියි ද, හේ විනිවිද වැටහෙන නුවණින් යුතුව දුක නිරුද්ධ වන්නා වූ බඹසර දන්නේ ය.

“දුක්ඛං භික්ඛවේ වේදිතබ්බං, දුක්ඛස්ස නිදානසම්භවෝ වේදිතබ්බෝ, දුක්ඛස්ස වේමත්තතා වේදිතබ්බා, දුක්ඛස්ස විපාකෝ වේදිතබ්බෝ, දුක්ඛනිරෝධෝ වේදිතබ්බෝ, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා වේදිතබ්බා”ති. ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමේතං පටිච්ච වුත්තං.

‘මහණෙනි, දුක දත යුත්තේ ය. දුකෙහි පසුබිම හටගන්නා අයුරු දත යුත්තේ ය. දුකෙහි විවිධත්වය දත යුත්තේ ය. දුකෙහි විපාකය දත යුත්තේ ය. දුක නිරුද්ධ වීම දත යුත්තේ ය. දුක නිරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රතිපදාව දත යුත්තේ ය’ යනුවෙන් යම් කරුණක් පවසන ලද්දේ ද, එය මේ සඳහා කියන ලද්දේ ය.

අයං ඛෝ සෝ භික්ඛවේ නිබ්බේධිකපරියායෝ ධම්මපරියායෝති.

මහණෙනි, ඒ විනිවිද වැටහෙන නුවණ ඇති කරගැනීමේ ක්‍රමය පිළිබඳ ධර්ම පර්යාය යනු මෙය යි.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

නිබ්බේධික සූත්‍රය නිමා විය.